

Arrest

nr. 337 069 van 3 december 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. da CUNHA FERREIRA GONÇALVES
Xavier de Buestraat 26
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 1 januari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 december 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 15 oktober 2025.

Gelet op de pleitnota van 9 oktober 2025 ingediend door de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 23 december 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 23/12/2023 in het Spaans.

Bevel om het grondgebied te verlaten

*Aan de Heer, die verklaart te heten,(1):
naam: L. (...) G. (...)*

voornaam: J. (...)
geboortedatum: (...)1984
geboorteplaats: onbepaald
nationaliteit: onbepaald

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2) tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ *1e wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- ☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 23/12/2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van het toebrengen van wederzijdse slagen en verwondingen.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gezien het hoorrecht nog dient vertaald te worden, kan nog geen oordeel gemaakt worden of er een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM heeft plaats gevonden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*
- ☐ *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 23/12/2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van het toebrengen van wederzijdse slagen en verwondingen

Gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene naar de grens te doen terugleiden, nadat de grens werd bepaald, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 23/12/2023 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van het toebrengen van wederzijdse slagen en verwondingen.

Gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd gehoord op 23/12/2023 door de politie van PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE in het Spaans. Gezien betrokkene niet in het bezit is van de vereiste documenten, zal de grens worden bepaald nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Er zal ter zake een nieuwe beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de RW kan ingesteld worden.

De terugleiding naar de grens zal enkel kunnen worden uitgevoerd wanneer de grens is bepaald.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 6 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen/ laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.”

Op 29 december 2023 neemt de gemachtigde opnieuw een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) alsook een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar (bijlage 13sexies). Tegen deze beslissingen stelt verzoeker geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Verzoeker werd op 4 februari 2024 via Amsterdam gerepatrieerd naar Ecuador.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het beroep is gericht tegen *“la décision d'ordre de quitter le territoire avec maintien en vue d'éloignement et l'interdiction d'entrée prises le 23/12/2023 et notifié le même jour”*, merkt de Raad het volgende op:

Er dient te worden vastgesteld dat het verzoekschrift geen afschrift van een inreisverbod genomen op 23 december 2023 bevat, noch enig stuk waarbij deze beslissing ter kennis is gebracht. Evenmin bevat het administratief dossier een afschrift van een inreisverbod dat werd genomen op 23 december 2023 en ter kennis werd gebracht aan verzoeker. Waar verweerder in zijn nota met opmerkingen ook gewag maakt van een inreisverbod dat werd genomen op 23 december 2023, mag worden verondersteld dat het een materiële vergissing betreft en hiermee eigenlijk wordt verwezen naar het inreisverbod dat werd genomen op 29 december 2023. Uit niets blijkt echter dat het huidige beroep is gericht tegen het inreisverbod van 29 december 2023.

De Raad kan bijgevolg geen onderzoek verrichten naar een inreisverbod van 23 december 2023 waarvan niet blijkt dat deze akte is genomen, laat staan ter kennis zou zijn gebracht aan verzoeker en bijgevolg rechtsgevolgen zou hebben. Het voorhanden zijn van rechtsgevolgen is een ontvankelijkheidsvereiste aangezien enkel degene die door een overheidsbeslissing wordt geschaad een ontvankelijke schorsing of nietigverklaring kan vorderen (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. *Ontvankelijkheid*), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 16).

Het beroep is dan ook onontvankelijk in zoverre het zou zijn gericht tegen *“l'interdiction d'entrée prises le 23/12/2023”*.

2.2. In zijn pleitnota voert verweerder de volgende exceptie van onontvankelijkheid aan:

“Geen belang voor wat betreft de eerste bestreden beslissing (een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering) – verzoeker is gerepatrieerd Op 4/2/2024 is verzoeker gerepatrieerd naar Ecuador:

[...]

*Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemd artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).*

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Het beroep tav het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering is onontvankelijk.”

Zoals verweerder terecht aanvoert, kan overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet een vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (cf. *RvS* 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker nog een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

In casu moet de Raad verweerder bijtreden waar deze aanvoert dat verzoeker op heden niet meer over het rechtens vereiste belang beschikt. Enerzijds blijkt dat verzoeker op 4 februari 2024 werd gerepatriëerd naar Ecuador waardoor de bestreden beslissing reeds ten uitvoer is gelegd. Anderzijds stelt de Raad vast dat de gemachtigde op 29 december 2023, zijnde zes dagen na het nemen van de huidige bestreden bevel, een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering heeft opgelegd aan verzoeker. Tegen deze beslissing heeft verzoeker geen beroep ingesteld bij de Raad, waardoor deze zich inmiddels definitief in het rechtsverkeer bevindt. Een eventuele vernietiging van de bijlage 13septies van 23 december 2023 zou aan verzoeker aldus geen enkel voordeel meer kunnen opleveren aangezien hiermee geen afbreuk wordt gedaan aan het bestaan van de bijlage 13septies van 29 december 2023, waardoor verzoeker dus nog steeds het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, zou moeten verlaten.

Er blijkt niet welk belang verzoeker nog bij het huidige beroep kan laten gelden. Bijgevolg is het beroep dan ook onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vijftientig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. MOONEN